

Sükuta Sığındığım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Şubat 2016

Bazen inkârı bazense yâd ettiğim günü birlik bir sevinç
Kadar niyaz ettiğim gölgeli yalnızlığım iken
En kavruk acı.
Yitip gitmelerin tecellisinde sükûta sığındığım,
Gıyabında nice münafık vazgeçiş iken
Askıya aldığım sancılı bir yürek sesi
Belli belirsiz takıldığım revnak bir tümcede
Nöbete durduğum kim bilir kaçınıcı gece,
Karanlıktan aymaz bir gönle hibe ettiğim
Hanidir tezahürü anlık bir beyanat kadar sakil olsa da
Çoğu kayıp bir ahali iken,
Devranın çark ettiği.

Bilinmezin nazarında
Gönülsüz bir kabulleniş olsa da
Hitap ettiği gök kubbenin,
Yine de nasıl bir tevafuksa
Elbet var bir hikmeti asil kanatları
Üzünç mertebesi iken kıyama durduğum.

Bir solukta tükettiğime kani olduğum
O metruk düşlerin,
Kâh uzantısı bir kıyım
Kâh öncesi kayıp bir rakım
Ve belirsiz bir tecelli anlık bir rükû iken
Adımladığım o merdivende,
Açmışken melekler rahvan yüreklerini.

Debdebeli hayatlar peyda olan
Ne çok hezeyan asılı bir nefretin ucunda
Yetmedi kırık bir sarkıt,
Belki de haznesi kayıp bir vuku,
Olmazın oluru bir namede iken o savruk tınısı
Sessiz yaşlarım kadar rahmet yüklü.

Nazenin bir yürek altı st,
Soluk bir rütbe kimine göre
Gönülden bağlı olduğum bir sancı iken
Yaratıcının tecellisi;
Demli bir sancı,
Katmer katmer aan bir gln kırık dalı
Ve dikenini sadece kendi canını yakan.

Sureti kati bariz bir yanılığı,
lml dünyanın varsıl neferi iken
Asıldığım sancakta salınan sevi dilinin
Tezahürü iken vücut bulan,
Sondan bir önce yine de ılığıt ılığıt esen
O afli rzgrın buruk nefesi soluduėum
Her gün kıyımında rast geldiğim
En asil hutbe sığınaak bellediğim...